

ODSŁUGA (1) *sb f*

V sg odsługa.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Zapłata za uczynki, nagroda lub kara; officium mutuuum Cn [czyja – dla kogo]:

Szereg: »wysługa i odsługa«: [Ze spisu rzeczy:] Wyłługá ich y odłługá 623. [Cf (marg) Wyłługá y odłługá Aniołow (–) gdy zgrzełzyli nie przepuścił im: ále [...] do piekła ná męki podał. [...] A dobre [...] do wieczney chwały swoiey [...] wprowadził SkarKaz 623b] SkarKaz Oooooa.

Cf ODSŁUGOWANIE, ODSŁUŻENIE

LWil